

Julehymne

Tekst: Olfert Ricard

Melodi og sats: Ernst Frost 196

S
A
T
B

Har du hørt om den nat, da der blev så søl-somt stil-le — hvert et blad og
hver en kilde standsed og da-drat-tet brat. Da tog skoven til at synge, granen
først, så brød de ud: al-le træer i jubel-klynge lov-ed Gud

Har du hørt om den Nat,
da der blev saa sølsomt stille;
hvert et Blad og hver en Kilde
standsede Aandedrættet brat.
Da tog Skoven til at synge,
— Granen først, — saa brød de ud:
alle Træer i Jubelklynge
loved Gud.

Paa en Mark, om et Baal
ligger der en Hjord og drømmer
i det Stjernelys, som strømmer
ned fra Himlens matblaa Staal.
Men da Luftens Harper klinger,
var der ingen mer, der sov:
Ind til Byen Flokken springer
fuld af Lov.

Thi den Nat i hver Egn
svæved hvide, milde Gæster,
og fra Øster ud til Vester
slog om Stald og Gaard de Hegn.
Og en Hymne, du ej aner,
steg mod Himlen op fra Jord,
Sydens Palmer, Nordens Graner
sang i Kor.

Og endnu ved den Tid
kommer store Læs af Graner
ind fra Land og By og maner
os at glemme Døgnet's Strid.
Og hvor Bonden Neget lægger,
stævner Markens Fuglekør,
mens Decembersneen dækker
Julebord.

Og endnu i hver Egn
du de hvide Gæster finder,
og fra Himmelbuen rinder
der en sølvklar Toneregn.
Ogsaa her paa Borgens Tinder
holder Engleskaren Vagt,
blidt om Kap med Stjerner skinner
deres Dragt.

Thi han kom — ja han kom,
han, som Verden ventede længe,
han, som ogsaa danske Dreng
trænger til og flokkes om.
Lad da ikke Engle ene
tænde Julestjernens Bavn,
men sæt Lys i Granens Grene,
lov hans Navn!